

Nahmataná vidlička

Edward je úspěšný muž, milý, veselý a ve společnosti velmi oblíbený, ale nyní má v kapse vidličku. Zdraví mu dobře slouží, má krásnou početnou rodinu, je šťastně ženatý již čtyřicet let. Má pět dětí, jedenáct vnoučat a na cestě dvě pravnoučata. Sám sebe považuje za šťastného člověka, užívá si penze pěkně v poklidu a bez starostí. Nyní je ale na svatbě, má v kapse vidličku, a to vše zmíněné ohrožuje.

Poprvé si toho všiml před malým okamžikem, když si dal ruce do kapes, aby našel mentolové bonbóny, které tak rád cucával. Místo toho ale nahmatal špičaté hroty vidličky. Lekl se nečekané bolesti způsobené hroty a rychle vytáhl ruku z kapsy.

Pak to na něj ale dolehlo: v kapse má vidličku. Zamyslel se, mohl ji ukradnout ze stříbrné příborové sady při večeři? Nikdy nic podobného v životě neudělal a ani nemusel. Má doma své vlastní stříbrné příbory. Ale co když ji vzal, proto, že podlehl nějaké dlouho utajené kleptomanské potřebě? A co když ho při tom někdo viděl?

Co by se asi stalo s touto svatbou a Edwardem, kdyby se lidé doslechli, že sedmdesátiletý svatební host kradl stříbrné příbory. Zatímco předstíral, že se dívá na taneční parket, vkradl nenápadně ruku do kapsy a povytáhl vidličku. Rychle se na ní podíval a s úlevou zjistil, že není stříbrná a tudíž není ze svatby. Podle vzoru na vidličce ale usoudil, že to bude jedna z vidliček ze sady, kterou dostal on se svou ženou na jejich svatbě.

Takže nyní ví, že ji neukradl, nýbrž je to vidlička, kterou si přinesl z domova. Po chvíli si ale uvědomil, že tato nová situace není o nic lepší, než předchozí scénář. Stojí v hale na svatbě poblíž tanečního parketu, sleduje první tanec ženicha a nevěsty a má velké obavy. Neměl v podstatě žádný důvod k tomu, aby si z domova vzal na tuto událost vidličku. Navíc na svatbu, kde si byl zcela jist, že budou hostům k dispozici stříbrné příbory. Tak proč tedy z domova odešel s vidličkou z jeho vlastní kuchyně v kapse? Následky tohoto jeho činu jsou různé a všechny jsou spojené s potížemi.

Nemůže si vzpomenout, že by ráno přemýšlel o vidličkách a už vůbec si nemůže vzpomenout na to, že by z kuchyňské zásuvky bral vidličku a dal si jí do kapsy. Tak by tedy mohla být ve hře ztráta paměti. Že by přeci jen nakonec podlehl Alzheimerově nemoci, nebo něčemu podobnému? Byl tak pyšný na to, že vydržel být nejprve do svých šedesáti a dokonce do svých sedmdesáti let spořádaný, zdravý, vitální a bez újmy na paměti. A nyní, když doufá, že bude

vzpomínat na celý svůj život, se tato vidina vytrácí. Je to opravdu tak? Je tato událost začátkem nekonečného tobogánu zoufalství?

„Ne nyní ne,“ pomyslí si. Jeho žena se ho pokouší dostat na parket. On ale nemůže. Pokud by tančil, bude objeven. Kdo by také mohl bez obav tancovat, když by měl v kapse onu inkriminovanou vidličku? Ona by si toho všimla. Přitiskla by si ho tak blízko, že by vidličku ucítila. A pak by věděla o vidličce, ptala by se na ni, a protože on nebude znát odpovědi, chtěla by po něm, aby šel k doktorovi a na testy. Začala by se pak připravovat na život s mužem, který je na mentálním a fyzickém ústupu. Byl by odsouzen k více návštěvám u doktora.

Mohl by jí ale říct, že vzal vidličku na svatbu schválně? „Všechno přeci chutná lépe s touto vidličkou. Miluji tu vidličku,“ ano, to by mohl říct. Ale nakonec by to bylo ještě horší, měla by ho za oddaného konzervativního blbce. Ze všech sil přemýšlí, nakonec se mu podaří vymanit se z jejích spárů. Prostě s ní teď nemůže tancovat. Odešla a tancuje s otcem nevěsty, je to obří chlap. Edward nemůže prostě tancovat do té doby, co má v kapse vidličku. Jak by se jí mohl zbavit? Kdokoliv by ho viděl, jak si vyndává vidličku z vlastní kuchyně z kapsy, by si myslel, že je blázen.

Mohl by jít na záchod a tam ji vyhodit. Když tam byl ale naposledy, byla tam fronta a navíc by měl problém, kdyby vidličku ztratil. Jeho žena by ji v kuchyni postrádala, byla součástí jejich oblíbeného setu. Nemůže se jí zbavit. Musí zkrátka najít způsob, jak ji uchovat po dobu svatby tak, aby ji u něj nikdo nenašel, ale aby se s ní zároveň dostal zpět domů. Pomyslel na to, jak krásné to bude, až bude doma i s vidličkou. Bude se konečně moct v klidu zamyslet nad tím, jak se mu ta prokletá vidlička mohla dostat do kapsy a jak se mu podařilo vidličku v kapse donést až na svatbu, kde si jí teprve ve své pravé přední kapse všiml.

Začíná panikařit, jen blázen by sem přinesl vidličku. Možná je blázen. Ano, je to oficiální, je senilní. Tak co by mohl ztratit? Třeba je to ta vidlička příležitost. Možná je to způsob, kterým mu bůh ukazuje dveře do nového života. Byl to ale opravdu boží zásah, že se mu vidlička dostala do pravé kapsy u kalhot? Nyní musí vzít příležitost za pačesy. S vidličkou se mu podaří se osvobodit z rodinného kruhu a veškeré radosti a spokojenosti. Osvobodí se a dostane se do světa vzrušení a chaosu. Přemýšlí, ale možná je zde naléhavější problém.

Možná je zde najednou něco okolo stovky svatebčanů, kteří na něj upřeně hledí včetně kapely, která už dávno nehraje. Všichni se dívají na tohoto sedmdesátiníka jménem Edward, který stojí na kraji parketu s jednou rukou v kapse a zuřivě prozkoumává její obsah. Možná, že tento muž jménem Edward obsah své kapsy zuřivě prozkoumává již mnoho minut. Pohled má zamrzlý soustředěním, a možná v těchto minutách, kdy se potápěl hlouběji do své

koncentrace, stále více hostů si začalo všimnout muže, který stojí na okraji parketu nehybně, až na jeho pravou ruku. A možná až si Edward všimne, že si ho lidé všimli, problém s vidličkou bude jeho nejmenším trápením.